

223. ԱՄԵՆ ՄԱՐԹ ԻՐ ՏԵՂԸ ՔՆԻ

Մըն մարթ քլինհմ ա տեսնում վեր օրիշ մարթ ձերան կնգանը
նհետ քոն իլնթի Տիւրնը պանհմ ա, մղակումը կաղնում:

Կնգանը սըերաը տանշում ա էլի, սսում ա.—Ա՛ մարթ, պա
խն մղակումը կաղնեցիւր, ես քե մատաղ:

Թա՛ պա հինշ ա՛նհմ, ա՛ կնեկ, դե վեր աման շան տղա
ձերան տեղը քոն ինի, ես էլ իմ տեղումըս քոն կինիմ:

